

[Merete Aarup]

tik, der stykke for stykke giver dem forbedringer og forbedrede ydelser fra det offentlige, også selv om disse ydelser i en eller anden forstand ikke hænger sammen, men det er vigtigt, at man tilvejebringer en større sammenhæng i ældrepolitikken, idet en manglende og utilstrækkelig sammenhæng har afgørende og skadelige konsekvenser både for den enkelte ældre og for samfundet som helhed.

De ældrepolitiske initiativer må udvikles over en bred front. Således bør forøgelsen af pensionssatserne følge med mere langsigtede nydannelser. Disse stiller krav til en koordination. Det er nødvendigt at tilrettelægge en langsigtet tilbagetræknings- og pensionspolitik. De ældres valgmuligheder må forbedres, idet de økonomiske vilkår efter pensioneringen griber afgørende ind i de ældres samlede livssituation. Derfor har selve pensionsniveauet betydning. Derfor har forholdene mellem skat, pensioner og indkomstafhængige sociale ydelser betydning, og derfor er der behov for, at der sker en samordning af reglerne vedrørende sociale pensioner, skatter og indkomstafhængige sociale ydelser.

Beslutningsforslaget fra Socialdemokratiet opfylder ikke disse krav hverken i sit indhold eller i den måde, man vil finansiere det på, da begge forhold vil forskertse mulighederne for den langsigtede politik, som fra regeringens side er igangsat efter daværende socialminister Palle Simonsens redegørelse, loven om delpension, senere lovforslaget om boliger for ældre og nu senest socialministerens redegørelse, der skal til behandling her i Folketinget. Alle disse områder er væsentlige for den langsigtede forebedring af pensionisternes vilkår.

Vedtagelsen af dette beslutningsforslag vil indsnævre de initiativer, der her er taget på disse områder. Som fru Joanna Rønn også omtalte, vil man gøre pensionerne indtægtsafhængige. Fru Joanna Rønn sagde samtidig, at det ville blive bedre for mange. Så vil jeg godt høre, om Socialdemokratiet også har lavet beregninger over, hvor mange der vil gå ned i pension, og hvor mange der har de indkomster, som beslutningsforslaget opererer med, altså de 283.000 kr. og de 215.000 kr. Har man nogen beregninger over, hvor mange mennesker det her drejer sig om?

Det konservative folkeparti må afvise dette beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

Joanna Rønn (S):

Vi har ikke lavet helt konkrete beregninger over, hvor mange der er, men det kan vi jo få belyst under udvalgsarbejdet.

Vi har den absolutte holdning, at pensioner, der udbetales af staten, skal komme de dårligst stillede til gode, og jo flere der skal have pension, jo mindre er der at dele ud af til de dårligst stillede. Det er simpelt hen derfor, vi ønsker, at der skal ske en afvikling. Jeg mener ikke, vi har råd til at give sociale ydelser til alle dem, der har opbygget meget gode pensionsordninger selv, og der er jo altså tale om ret høje indkomster. Jeg er lige ved at sige, at ikke engang folketingsmedlemmer måske kommer i klemme.

Hanne Severinsen (V):

Der er som tidligere nævnt tale om en genfremstættelse, men derfor skal jeg selvfølgelig ikke gentage præcis, hvad jeg sagde sidst. Jeg er godt klar over, at der er sket nogle ændringer, og nogle af de ting, vi kritiserede allermost, er kommet ud, og det kan jeg da kun påskønne.

Jeg synes alligevel stadig væk, det bærer noget præg af at være Socialdemokratiets årlige julegavedebat. I hvert fald er det et meget dyrt forslag, og jeg gad nok vide, hvordan man som regering ville være i stand til at skaffe de midler. Jeg ved godt, at man har en idé om at skaffe dem fra den sociale pensionsfond, men den har vi jo som bekendt allerede taget stilling til at vi skal bruge til delpension.

Vi er selvfølgelig i regeringspartierne enige i mange af intentionerne i retning af at forenkle udbetalingen af pensioner og gøre reglerne mere gennemskuelige, og vi er navnlig meget enige i, at der er mange samspilsproblemer. Dem agter vi faktisk også at tage fat på at løse, og derfor skal jeg heller ikke holde den tale, jeg sikkert vil komme til at holde på et eller andet tidspunkt, når vi får fremsat forslaget om, hvordan vi vil løse disse samspilsproblemer, men jeg mener i hvert fald, at de tanker, vi har i regeringen, er langt mere realistiske end det, der her bliver lagt frem.

Det er helt givet, at vi skal have løst problemet, så meget desto mere som vi har den indstilling, at hvis vi overhovedet skal få no-